

[Helge Adam Møller]

»Hvis ministeren ikke har overvejet eller ikke har bedt anklagemyndigheden overveje at rejse straffesag mod Hvidovres borgmester, Britta Christensen, hvad er så årsagen til dette?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1318.

Svar (24/8 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1318 er det Tilsynsrådet for Københavns Amt, der i den konkrete sag har kompetence til eventuelt at begære påtale rejst mod medlemmerne af kommunalbestyrelsen i Hvidovre for overtrædelse af § 61 c, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Jeg har ingen kompetence til at gå ind i den konkrete sag.

Spm. nr. S 1338

Til *finansministeren* (17/8 93) af:

Per Stig Møller (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forslag organisationerne forgæves stillede under forhandlingerne i Finansministeriet om afskaffelse af samordningsfradraget, samt oplyse om begrundelsen for, at ministeren afviste dem?«

Begrundelse

I bladet Folkeskolen nr. 29-31 1993 oplyser DLF's formand, Martin Rømer, at »der er ikke mange af organisationernes forslag under udvalgsarbejdet, som fandt vej til lovforslaget.« Det var imidlertid forudsat i beslutningsforslaget fra december 1992, at afskaffelsen skulle ske efter forhandling med organisationerne. Det er derfor af interesse for Folketinget at få nærmere belyst, hvilke andre muligheder der forelå for at få løst problemet end dem, der blev besluttet ved vedtagelsen af lovforslaget. Samtidig oplyser Martin Rømer, at nogle pensionister efter lovændringen kan miste 43.000 kr., hvilket ikke svarer til de oplysninger, der under udvalgsarbejdet tilgik Arbejdsmarkedsudvalget.

Svar (27/8 93):

Finansministeren (Stavad, fg.):

I det beslutningsforslag (B 16), som Folketinget vedtog den 11. december 1992, pålagdes regeringen at optage forhandlinger med tjenestemændenes organisationer om en ændring af tjenestemændenes pensionssystem med det sigte at opnå en afbalanceret afvikling af samordningsfradraget, hvor der tages hensyn til pensionsdækningsgraderne.

Forhandlingsforløbet er beskrevet i besvarelsen af spørgsmål 8 stillet af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg i forbindelse med folketingsbehandlingen af L 312 om ændring af tjenestemandspensionsloven, hvoraf det også fremgår, at tjenestemandorganisationerne ikke gav fremmøde til den forhandling, der var aftalt til den 14. maj d.å. Spørgsmål omkring forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne har også været genstand for drøftelser i Arbejdsmarkedsudvalget under et samråd med finansministeren.

Som det er fremgået af disse oplysninger, startede forhandlingerne omkring ændringen af pensionssystemet under overenskomstforhandlingerne i begyndelsen af året, hvor det i februar 1993 aftaltes, at drøftelserne skulle finde sted i de følgende måneder og være afsluttet 1. maj 1993.

I overensstemmelse hermed gennemførtes i perioden februar-april drøftelser med tjenestemandorganisationerne, der fremlagde forslag til modeller, der i vidt omfang var variationer af den af Finansministeriet fremlagte model.

Tjenestemandorganisationernes forslag om degressiv optjening og tillæg på bestemte skatratriner er blevet imødekommet, jf. lovens § 6, stk. 1 og 2.

Tjenestemandorganisationernes ønske om forhøjelse af pensionsniveauet, der ikke kun på kort, men også på lang sigt ville indebære en væsentlig forøgelse af statens udgifter til tjenestemandspensioner, blev vurderet i sammenhæng med de store fordele, som skattereforment giver tjenestemandspensionisterne. Disse fordele skyldes især, at tjenestemænd ikke betaler arbejdsmarkedsbidrag af pensionsoptjeningen, samtidig med at tjenestemandspensionen er fritaget for arbejdsmarkedsbidrag.

Tjenestemandspensionerne er fastlagt ved lov, jf. grundlovens § 27, stk. 2, og ikke ved aftale, som det gælder for løn og ansættelsesvilkår. Derfor skal ændringer i tjenestemandspensioner ske gennem lov.